

GÅ MED KIRKEFORTÆLLINGER FOLKEKIRKERNE I HERNING KOMMUNE

I ØRRE KIRKE MED DEN UNGE GYMNASTIKPIGE, AGNES

Jeg et stået op med solen her en tidlig søndag sommermorgen - for tirsdag aften til gymnastik med pigerne og karlene aftalte vi en otte stykker, at vi ville gå til Ørre Kirke for at høre den grundtvigianske præsts prædiken. Peter Petersen har hørt ham - og Peter fortalte, at der ikke bliver truet med dommedag og helvede, men mere om, at vi skal være gode ved vores næste. Det lyder dejligt lyst - lyst som de morgenstråler solen sender afsted. Søren Jensen sagde også, at han ville med - og jeg tør næsten ikke tro det, men smilede han ikke lidt til mig, da han sagde det? Jeg har pakket en ordentlig madpakke - for den skal kunne holde hele dagen. Heldigvis accepterede min mor, at jeg ikke kom hjem og besøgte mine forældre i dag - bare jeg lovede at fortælle om alle vores oplevelser i Ørre og Nybro. Nå, jeg må til at afsted. Vi skal mødes uden for kirkediget ved Gjellerup Kirke.

Ved kirkediget: "Godmorgen, Peter. Godmorgen, Søren. Godmorgen, alle I andre piger og karle." "Godmorgen, Agnes. Så er vi her alle sammen - lad os komme afsted. Vi har godt tre timers vandring foran os". Selvfølgelig kunne det være gået hurtigere, hvis vi havde fået lov at låne fars heste og vogn, men den skulle han og mor selv bruge i dag.

"Hør lærken! De fugle har travlt med at passe på deres unger, der ligger i reder her på heden."

"Hør kirkeklokkerne! Vi må sætte tempoet lidt op for at nå frem i tide."

På kirkebænken i Ørre Kirke: Jeg sidder lige og får pulsen ned. Vi har løbet det sidste stykke ned ad den gamle kirkesti og over åen - så vi kom bagvejen ind til kirken, men - pust - vi nåede at få en plads. Her er propfyldt - der er mange andre unge, der lige som os, er kommet gående langvejs fra. Så nu skal vi synge: "Den signede dag med fryd vi ser". Salmen er skrevet af folketingsmedlemmet og præsten Nikolaj Frederik Severin Grundtvig. Hvad er det med mig? Jeg plejer da nok at kunne få min puls ned. Hvad er det dog med mig? Så nu prædiker præsten over søndagens tekst. Jeg må hellere høre efter, så jeg kan fortælle dem derhjemme, hvordan Biblen også kan læses. Jeg ved, at der er stor uenighed - også her i Ørre og Nybro. Der er ligesom konkurrence om, hvem der ved bedst, og hvem der er bedst. Fx har de voksne her ved Ørre Kirke haft møder hver uge i skolens lokaler, hvor de har talt om Biblens tekster. Men nu har folkene fra Indre Mission bygget missionshuset "Nazaret" nede i Nybro - lige ved den å, som vi løb over for lidt siden. Imens har grundtviganerne bygget "Ørre Forsamlingshus". Det har været et sandt kapløb - og grundtviganerne blev færdige en uge før missionsfolkene. Faktisk er vi blevet budt på kaffe begge steder her efter gudstjenesten. Kan man mon nå at se begge steder, før vi skal gå hjem igen? Jeg tror, de andre hellere vil danse i forsamlingshuset end at gå frem og tilbage til Nybro. Jeg kunne faktisk også godt tænke mig at danse... med Søren. Hov, mine tanker flyver - jeg skal huske at lyt-

GÅ MED KIRKEFORTÆLLINGER FOLKEKIRKERNE I HERNING KOMMUNE

te intenst, så jeg kan være med i samtalen på gåturen hjem. Hov, hvad er det lige kalkmalerierne på væggene fortæller? Ej, nu er prædiken allerede slut. Vi skal synge "Kærlighed er lysets kilde" - Øh, undskyld, øh, jeg fik vist lige røde kinder der; Søren smilede til mig, da han havde slået salmenummeret op.

Uden for Ørre Kirke mødes vi. Peter og tre andre melder sig til at gå til missionshuset "Nazaret" i Nybro, og vi andre går i "Ørre Forsamlingshus" lige over for kirken. Her i de flotte, nye lokaler bringer Søren mig en kop kaffe og en bolle med smør - og så spørger han, om jeg vil danse med ham - Om jeg vil?

Jeg er simpelthen så fyldt af oplevelser, og min mave kildrer som aldrig før - så hjemturen flyver afsted. Her er en ivrig debat, om hvordan vi mennesker kan eller skal man sige "skal leve". Og jeg melder mig helt sikkert til næste udflugt her til gudstjeneste i Ørre Kirke. Og faktisk har Søren Jensen allerede sagt, at han også vil med - og for at det ikke skal være løgn - så kiggede han ud af øjenkrogen til mig imens. Solen skinner, og fuglene synger. Jamen! Der er simpelthen SÅ meget at fortælle, når jeg kommer hjem.